

[Statsministeren.]

historie, der oven i købet skal være sandfærdig, om afdøde dr. P. Munch. Den foregik ved et møde på Langeland. Den er fortalt mig på den måde — uden at jeg iøvrigt vil drage nogen sammenligning —, at dr. Munch talte om, hvor udæskende det havde formet sig ved det pågældende vælgermøde om aftenen, og da dr. Munch så blev spurgt, hvordan han reagerede i den anledning, svarede han: jeg besluttede at blive vred i morgen aften. Jeg kan sige, at jeg har følt det på nogenlunde samme måde. Det, jeg ville fremhæve, er, at jeg synes ikke, det ærede medlem egner sig til at være sur og gnaven.

Jeg har nu siddet og hørt det ærede medlems konklusion af valget og hørt det ærede medlem fortælle om, hvad konsekvensen af valget burde have været, hvorledes regeringen havde siddet vælgerdommen overhørig o. s. v., men jeg må ærligt og oprigtigt sige, at jeg ikke forstår den tale. Hvad valgresultatet angår, har vel hvert parti søgt at analysere det fra kreds til kreds, og vi har vel hver gjort vore iagttagelser; jeg har gjort mine, det skal jeg slet ikke komme nærmere ind på ved denne lejlighed, men jeg vil gerne have lov at fastslå, hvad også det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var inde på, at regeringspartierne efter valget havde samme antal mandater som før valget, men indenfor oppositionen var der sket det, at der var flyttet 3 mandater, idet socialdemokratiet havde vundet 2 og de radikale 1. Naturligvis er det rigtigt, at selvom regeringspartierne har opretholdt den samme styrke i folketinget som før valget, så er den socialdemokratiske blok blevet 2 mandater større, men her vil jeg føje til, at det ikke må glemmes — det er i alt fald for mig at se uklogt at glemme det —, at det høje folketing består af andre partier end socialdemokratiet, venstre og de konservative.

Jeg synes, det var korrekt, at jeg på ministeriets vegne indgav vor demissionsbegæring, således at det kunne undersøges, hvad flertallet i folketinget i den givne situation ønskede, og det var det, der i al sin enkelhed skete. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen gav også udtryk for den opfattelse, at ministeriet af hensyn til grundlovssagen skulle fortsætte, og det takker jeg for; men det ærede medlem føjede til, at det måtte være en klar aftale, at efter

grundlovsdagen skulle den nuværende regering gå og regeringsmagten overdrages til socialdemokratiet. Jeg ved ikke, om det ærede medlem opfatter det som en kompliment, når jeg siger, at det er vist noget af det mærkeligste, man politisk har oplevet. Det er en ærlig sag at ville have regeringsmagten, og det ærede medlem hr. H. C. Hansen forsøgte også at få den, forsøgte om jeg så må sige et greb i lykkeposen. Jeg siger, det er en ærlig sag at stræbe efter regeringsmagten, men her er det folketingets flertal, der til syvende og sidst må være afgørende. Dette mener jeg er noget så elementært, at det egentlig ikke behøver at nævnes. Jeg behøver ikke at bruge flere ord, jeg kan nøjes med at henvise til den artikel, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard skrev i „Politiken“ den 3. maj. Jeg synes, at den artikel siger alt det, der overhovedet skal siges i den forbindelse. At der så er nogen, der ikke synes om den problemstilling, er en helt anden sag.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen var i sin tale inde på en hel række forskellige spørgsmål, og et stort afsnit var i virkeligheden en eksamination af alle, der stod udenfor socialdemokratiet, og der kan jo spørges om mangt og meget. Det tror jeg også, det ærede medlem hr. H. C. Hansen havde et levende indtryk af, da det ærede medlem hr. Aksel Larsen talte for et øjeblik siden. Det er rigtigt, at der, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard også var inde på, går mange rygter og er fremkommet mange meddelelser, og en hel del af dem har også været morsomme. Det ærede medlem sagde, at der går rygter om, at udenrigsministeren skal forlade regeringen, var det ikke lige efter 5. juni? Det samme skulle gælde forsvarsministeren. Jeg kan sige til det ærede medlem, at der foreligger ikke for mig noget som helst om dette, og jeg kan også sige til det ærede medlem, at der er ikke drøftet personnavne. Det kunne det ærede medlem da sige sig selv. Det ærede medlem spørger videre, hvilke betingelser der er opstillet, hvilke aftaler der er indgået. Jeg kan sige, at det står for mig sådan, at det, der er truffet aftale om — hvis man kan bruge ordet „aftale“ i den forbindelse — det, der er enighed om, er, at det, vi i denne samling skal koncentrere os om, er grundlovsforslagets gennemførelse, fordi vi mener, at dette er en så stor folkelig og politisk reform, at alt andet